

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez stronę skarżącą są identyczne jak w sprawie T-311/06, FMC Chemical and Arysta Lifesciences przeciwko Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez skarżącą są identyczne jak w sprawie T-311/06 FMC Chemical i Arysta Lifesciences przeciwko Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności.

Skarga wniesiona w dniu 18 listopada 2006 r. — FMC Chemical and Arysta Lifesciences przeciwko EFSA**(Sprawa T-313/06)**

(2006/C 326/140)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Otsuka Chemical Co, Ltd (Osaka, Japonia) (przedstawiciele: K. Van Maldegem, C. Mereu, adwokaci)

Strona pozwana: Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie nieważności sprawozdania końcowego EFSA zatytułowanego „Conclusion regarding the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance Benfuracarb”;
- nakazanie EFSA lub Komisji Europejskiej tytułem środka organizacji postępowania, zgodnie z art. 63 i 64 regulaminu Sądu, przedstawienia projektu dotyczącego (nie)włączenia benfurakarbu do załącznika I do dyrektywy nr 91/414/EWG, który ma zostać poddany pod głosowanie na posiedzeniu Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt w dniach 22-24 listopada 2006 r. lub podczas innego posiedzenia;
- stwierdzenie bezprawności i braku zastosowania w odniesieniu do skarżących oraz przeglądu ich dokumentacji dotyczącej benfurakarbu art. 20 rozporządzenia Komisji WE nr 1490/2002;
- nakazanie stronie pozwanej naprawienia szkód poniesionych przez skarżących w skutek zaskarżonych środków i orzeczenie na tym etapie postępowania, w drodze wyroku wstępnego, że strona pozwana jest zobowiązana naprawić szkody poniesione przez skarżących, pozostawiając określenie kwoty odszkodowania porozumieniu stron lub w razie braku takiego porozumienia rozstrzygnięciu Sądu;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2006 r. — Whirlpool Europe Srl przeciwko Radzie**(Sprawa T-314/06)**

(2006/C 326/141)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Whirlpool Europe Srl (Comerio, Włochy) (przedstawiciele: M. Bronckers i F. Louis, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności ostatecznego rozporządzenia z uwagi na to, że definicja produktów objętych rozporządzeniem i produktów podobnych nie obejmuje wszystkich chłodziarko-zamrażarek mających co najmniej dwoje drzwi umieszczone jedno koło drugich side-by-side;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, będąca europejskim producentem elektrycznego sprzętu gospodarstwa domowego w tym chłodziarko-zamrażarek, wnosi o stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1289/2006 z dnia 25 sierpnia 2006 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych lodówek side-by-side pochodzących z Republiki Korei (!).

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi, że instytucje wspólnotowe naruszyły art. 253 WE nie podając uzasadnienia lub uzasadniając w niewystarczający sposób wykluczenie trzydrzwiowych chłodziarko-zamrażarek „side-by-side” z definicji produktów, mając w szczególności na względzie okoliczności niniejszej sprawy.

Skarżąca twierdzi następnie, że instytucje wspólnotowe naruszyły prawo skarżącej do bycia wysłuchanym, jeśli chodzi o wykluczenie w ostatniej chwili trzydrzwiowych chłodziarko-zamrażarek „side-by-side” z definicji produktów objętych rozporządzeniem.

Ponadto skarżąca zarzuca, że instytucje wspólnotowe naruszyły art. 15 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ⁽²⁾ nie przeprowadzając konsultacji w przewidzianym terminie w ramach komitetu doradczego w odniesieniu do wykluczenia trzydrzwiowych chłodziarko-zamrażarek „side-by-side” z definicji produktów objętych rozporządzeniem.

Skarżąca twierdzi wreszcie, że instytucje wspólnotowe naruszyły rozporządzenie podstawowe poprzez ustalenie definicji produktu na podstawie właściwości fizycznych, bez uwzględnienia sposobu postrzegania przez krąg odbiorców.

⁽¹⁾ Dz.U 2006 L 236, str. 11.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996 L 56, str. 1).

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Hiszpańskie słowne znaki towarowe „CROS”, hiszpański słowny znak towarowy „SOCIEDAD ANONIMA CROS”, hiszpańskie graficzne znaki towarowe „CROS” oraz hiszpański słowny znak towarowy „ERCROS” dla towarów z klasy 1

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾, ponieważ w odniesieniu do spornych znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2006 r. — Ercros przeciwko OHIM — Degussa (TAI CROS)

(Sprawa T-315/06)

(2006/C 326/142)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ercros, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat R. Thierie)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Degussa AG (Düsseldorf, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- „zwykła zmiana” zaskarżonej decyzji (decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 20 września 2006 r. w postępowaniu odwoławczym R 29/2006-1),
- uwzględnienie sprzeciwu i odrzucenie zgłoszenia graficznego znaku towarowego nr 2 768 851 „TAICROS”,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Degussa AG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „TAI CROS” dla towarów z klasy 1 (zgłoszenie nr 2 768 851)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2006 r. — Komisja przeciwko Premium

(Sprawa T-316/06)

(2006/C 326/143)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: E. Montaguti, pełnomocnik, wspierany przez J.-L. Fagnarta i F. Longfilsa, adwokatów)

Strona pozwana: Premium SA

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi, a w związku z tym;
- zasądzenie od Premium SA zapłaty kwoty głównej 88 594,493 euro, to jest 57 605,74 euro z tytułu umowy ISAR A 2052 i 30 988,74 euro z tytułu umowy KAVAS-2 A2019;
- zasądzenie od Premium SA zapłaty wymagalnych odsetek za zwłokę w kwocie 57 605,74 euro z tytułu umowy ISAR [według stawki ustalonej zgodnie z przepisami prawa francuskiego, mającego zastosowanie do umowy];
- zasądzenie od Premium SA zapłaty wymagalnych odsetek za zwłokę w kwocie 30 988,74 euro z tytułu umowy KAVAS-2 [według stawki ustalonej zgodnie z przepisami prawa duńskiego, mającego zastosowanie do umowy];
- obciążenie Premium SA kosztami postępowania.